

Psalm 1

Mijn moeder slaat mijn hoofd eraf
en legt het in haar schoot.
Bloedeloos, met bleek gelaat
staart het naar omhoog.

Ze kijkt het aan en ja, ze weet
maar weten is te laat,
ze heeft het al misdaan.

Daarna komt nooit dat ogenblik,
geen tel, geen uur, geen dageraad.
Het is te laat, al veel te laat
wanneer iets niet meer overgaat.

Wijnt van Asselt, 2009